1875. VII. évfolyam. 1. szám. 56 Szombat, január 2.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Az előfizetési pénz s minden közlemény: *Piacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizetheti helyben:
Ilegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

154.188 f
hiányzik

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ellenzékünk.

Sárospatak, jan. 1.

Szivünk elfogódik, ha a parlamentáris ellenzék mostani szétzüllött állapotára gondolunk.

Mi volt a határozati párt 1861-ben, mi volt 1867-ben a baloldal? Egy dicső phalanx melyet a jobboldalnak áttörnie nem, csak megkerülnie lehetett.

Mint egy férfiu állott szemben akkor a baloldal a közösügyes párttal, — minduntalan kétessé téve az uralkodó párt minden vivmányát, s szava félelmes fenyegetésként hangzott minduntalan az uralkodó többség füleiben.

Mi az ellenzék ma? Oldott kéve, mely széthull, oly sudar, melynek gyökerén a féreg rágódik, oly hadsereg, mely a rég vezényszavakat elfeledé s az ujakat még nem tanulta meg.

Vajon juthat-e többségre az önmagában meghasonlott baloldal, a saját keblét marczangoló ellenzék?

Reménlheti-e a háromfelé szakadozott baloldal azt, hogy a nem mindenütt tájékozott választóközönség őt bizza meg az ország sorsának intézésével?

Várhatja-e az egymást tulliczitáló ellenzék azt, hogy azon választók, kik idejöket nem a különféle programm tanulmányozásában töltik, őt mindenütt ugy értsék meg, a mint ő akarja?

Nem, nem, nem!

A választási mozgalmak előestéjén háromféle programmal indulni a küzdelemre, legalább is biztos bukásra vezetne. —

Azon programmnak, melyet a nagy választó[illegible] elé adunk, minden fő[illegible]
Pedig nem [illegible]ak, teljesen érthe-
rámutatni. Hanem [illegible]
szolgáló m[illegible] [illegible]ekvés czélját határozottan
[illegible] kell lennie; ellenesetben a
[illegible] bugnak, a szemfényvesztés-
nek [illegible] nzéki törekvések kompro-
mitt[illegible] k tág tere nyilik.
Tudjul[illegible] nem lehet háromféle igaz-
ság, csak egy [illegible]p ugy az összes ellenzéknek is egy hitvallásának kell lenni.

Mi képezheti az ellenzék politikai hitvallását?

Semmi egyéb, mint azon törekvés, azon küzdelem nyilvános beismerése, vallása, mely a nemzetet immár három század óta maig ébren tartja, lelkesiti, fölemeli, buzditja s mely a magyar szivből, mig az dobogni képes, ki nem hal soha: Magyarország állami függetlensége!

Ennek megőrzésére törekedtek őseink mindenkor, történelmünk 1526 óta a nemzet függetlenségi küzdelmeinek története.

Alapjában véve a mohácsi vesz óta a nemzet mindig két nagy pártra vált szét mint, ma, s a többi csak a két nagy párt függeléke volt.

Az egyik párt Magyarország és Ausztria közt a kapcsolatot mindinkább szilárditani igyekezett, nem bizván a nemzet életrevalóságában, épen ez irány, mondhatjuk történeti irány örököse: a ma[i] [illegible]párt.

A másik párt, bizott a nemzet életerejében, szivósságában, államfentartó géniuszában s ez a mai: függetlenségi párt. —

Az osztrák, azaz bocsánat, deákpárt, oszoljék saját kebelében bármennyi árnyalatra, abban mindig megegyezik, miszerint ő az 1867. XII. t. cz. alapján áll.

Ezt hangsulyozza a parlamentben, ezt vallja a választások izgalmai között, czélja, melyet ugyancsak követ, a Magyarország és Ausztria közötti közösügyi egyezmény mindinkábbi megszilárditása.

Ezen programm közös vallása mellett igen jól érzi magát, a deákpárti ép ugy, mint a konzervativ, ultramontán stb. mint az egésznek, a jobboldalnak kiegészitő része.

E hitvallás közös törekvést, egy czélra irányuló tevékenységet jelez, lehetnek e mellett mellékes czélzatok is, például bizonyos különállás a belreformok terén, azonban a fő a közös, az összetartó kapocs: a közösügyi egyezmény megvédése.

Egy ily hitvallásra, egy ily félremagyarázhatlan programmra van az összes ellenzéknek szüksége; egy közös találkozási pontra, melyre állva, aligha lenne a jövőben törekvése meddő.

Ezen programm pedig a követkető: „Magyarország legyen önálló, független magyar állam, mely minden idegen beavatkozás nélkül intézze minden ügyét, mely teljes önállósággal birjon a polgári közigazgatáson kivül a hadügy, a pénzügy, a nemzetközi viszonyok és közgazdászat minden ügyében."

Ha ezen programm még nem léteznék, ellenzékünknek egyesült erővel, összetartó akarattal meg kellene azt teremtenie: de hála a nemzetek sorsát bölcsen intéző gondviselésnek, a programm kész, csak el kell azt fogadni mindnyájunknak, kik baloldaliak vagyunk, magunkévá kell azt tenni.

Ezen hitvallás keretében igen jól megférne együtt a balközépi ép ugy, mint a 48-as, vagy függetlenségi párti.

A mi lényegtelen árnyalati eltérés e programm elfogadása után az egyesült baloldal kebelében mutatkoznék, azt a kölcsönös tisztelet, szeretet, a vett bántalmak nagy lelkekhez illő őszinte megbocsátása, idővel szépen elsimithatná.

Azon erős hit, hogy mindnyájan egy czélra törekszünk, összetartana bennünket, s baloldali polgártársaink az egyetértő ellenzék halántékaira illesztenék a győzelmi babért.

Uraim, népképviselők! Az egyetértés, összetartás, egy czélratörekvés az, mit e sokat szenvedett haza tőletek vár.

A legszebb ajándék, mit választóitoknak e szomoru napok küzdelmeiből nyujthattok, az ismét egyesült ellenzék dicsfényben ragyogó képe.

Akarjátok-e ezt?

Ha igen, addig szét ne menjetek, mig az egyetértő ellenzék testvéries agapéját nem nem ünnepeltétek.

Mig mindannyian ki nem bontjátok azon zászlót, melyre „Magyarország függetlensége" küzdelmeitek jelszavául van irva.

Ugy legyen!

Kun Pál.

— **A konzervativpárt** erőködik. A magyar fővárosban német lapot akar kiadni. Érdeme szerint segélje a magyarok istene!

— **Kath. papi körökben** nagy aggodalmat szült a tanulmányi alap jogi természete megvizsgálására kiküldött bizottság többségének nézete, mely szerint amaz alap a hazáé s nem a kath. felekezeté. A papság ez ellenében azt akarja bebizonyitani, hogy ez ügy nem tartozik a törvényhozás, hanem a biróság elé. Node a „tisztelt ház" csak nem fogja engedni, hogy a papság vezesse.

— **A belügyérségben** ujra elővették a megyekikerekités ügyét. Pedig bizony nagy munka az a Bittókormány életére.

— **A bélyegilleték leszállitása tárgyában** összehivott bizottság Ghyczynek ajánlja, hogy ezentul a büntetés a bélyegcsonkitás szászoros értékéig emelkedjék, és hogy oly váltón, a melynél kincstári üralap nem használtatik, ugy a kiállitó, mint az elfogadó aláirása a bélyegen átirandó: továbbá, hogy számláknál, nyugtáknál a bélyegröviditésért az elfogadó egyetemlegesen felelős legyen a kiállitóval együtt. Figyelmeztetik egyuttal a kereskedelmi kamara képviselői részéről a kormányt egynémely viszszaélésre az illetékek megszabásánál. Az értekezlet eredménye, a „P. N." szerint, valószinüleg az lesz, hogy a magyar kormány magáévá teendi az osztrák pénzügyminiszter javaslatát a váltóbélyeg tárgyában.

— **Bittó** kormányelnök csütörtökön a királynál kihallgatáson volt.

— **Az uzsoratörvény** ügyében az igazságügyér által összehivott bizottság ma kezdte meg tanácskozásait.

Budapesti röppentyük.

— A „Debreczen" olvasóinak. —

(U.) A miniszterium reparál.

Reparálja állitólag ama hiányos műveleteket, melyeket elődei követtek el.

Igy első sorban, — mint a jól értesült „P. N." irja — azon tanakodnak, mikép állitsák helyre a megromlott hitelviszonyokat?

Második sorban a városi és részben a megyei föispánságok fölött kongatják a lélekharangot.

Bizony, bizony szomoru tanulságul szolgál az a föispánsági parádés állás életbeléptetése is arra, mily könnyelmüen járt el egyszer-másszor a kormány a hivatalok szaporitásában, csak azért, hogy költséges sinekurákat állitson föl.

Hiszen akkor mirevaló volt a városokban a polgármester? — s ha egyszer polgármester volt: mi szükség vala akkor a föispánra?

Ezt tessék a mi véges elménknek megmagyarázni!

No, de dicséretre méltó a reparálási jószándék, mely a városi föispánság eltörlésében nyilvánul.

Vajha mielőbb elmondhatnók az ily luxushivatalnokra, hogy — requiescat in pace!

*

Sokféle mánia van széles e világon tisztelt olvasóim; de a mondó vagyok, hogy a jelen században furcsább mánia lámpával keresve sem található, mint az, melyet Ranolder veszprémi püspök ur tanusit az apáczanöveldék fölállitásánál.

A tisztelt főpapnak valódi szenvedélyévé vált minden hatáskörébe eső várost egyegy apáczaiskolával — boldogitani. Veszprémben, Kaposvárott, Tapolczán stb. e növeldék már fölállitvák.

Némely helyen azonban szépecskén hajótörést szenved a derék főpásztor buzgalma a községek óvástételének Scylláin és Karybdisein.

Igy Keszthelyen is csütörtököt vetett minden buzgalma, amaz indok folytán, hogy mai időben nagyon megfogyottkozott a nemzet s igy államellenes törekvés az agglegények és aggszüzek számát szaporitani, még ha régi, elavult intézvények szentesitenék is azt.

Pedig hát a jó püspök ur már évekkel ezelőtt megvásárolta Keszthelyen az apáczaiskolára kiszemelt telket.

Persze, midőn a püspök ur e népboldogitó tervét előterjeszté a községnek, ez azt mondta rá: hogy nem instálunk belőle kóstolót sem!

No, de Budapesten, az ország fővárosában nem szabadkozott igy a municipium. Azt mondta rá: fiat piscis! Der antrag wird angenommen!

De hát miből telik mindez? — kérdezik az avatlanok.

Az bizony — mi csürés-csavarás — abból a forrásból, mely a veszprémi püspöki jószágok földváltsági kötvényéből eredt.

A püspök ur pedig ugy vélekedett, hogy ez értékpapirok leginkább gyümölcsöznek akkor, ha ezek árusittatván, az igy befolyó néhány százezer forintocskából itt-ott apáczaiskolákat szervez.

De hát kinek az engedelmével történik mindez? — kérdi ujra az olvasó.

Felelet: a magyar kormányéval, mely azt helyben hagyta!

*

No, most már — miután saját pitvarunk előtt sepergettünk — tekintsünk át egy pillanatra a szomszédba is.

De hajh, alig hogy bekukkanunk a szomszédokhoz Szerbiába, ugyancsak czifra dolgokról kell meggyőződnünk.

Azt hiszed, jámbor olvasó, hogy az uj szerb kormány tárt karokat nyujt magyar szomszédai felé?

Rettenetes csalódásban élsz, — mondhatom!

A hivatalos „Glas Javnosti" „A szerbekhez Dunán innen s Dunán tul" czim alatt, a többi közt a következő felhivást bocsátotta ki: „A magyar kormány a szerbek ellenében ép akként jár el, mint az utonálló rabló az utasokkal szemben. Összehivja a karloviczi nemzeti kongreszszust, hogy aztán feloszlassa saját zsarnoki kénye szerint, ép ugy, mint a határőrvidéki intézvényt feloszlatja, a nélkül, hogy a népet megkérdezné. A szerb nép jogait lábbal tapodja; a községi birtokokból uradalmakat csinál magának s a szerb tankönyveket számüzi az iskolákból. Jatagánságaink noha megrozsdásodnak, de még megvannak, s talán azt hiszik a magyarok, hogy mi segélyükre leszünk, ha felettök valamely katasztrófa tör ki? Istenünkre és hitünkre esküszünk. Nem! De sőt fogadjuk, hogy mi csak veszedelmet s romlást okozunk, szávántuli testvérek! Ha meguntátok a rablók gazdálkodását, csak hivjatok minket. Majd elmegyünk mi s kiperzseljük a gyilkosfészket s mindent elpusztitunk a mi csak magyar!"

Ez aztán eléggé érthetőleg hangzik s élénk tanuságot szolgáltat arra, mily gyöngéd rokonszenvet éreznek irántunk a szerb szomszédok, hála fejében azért, hogy a magyar a köztünk élő szerbeket háboritlan polgári jogukban mindenkor biztositá!

— *A magyar fővárosból.* **A királyi pár** a nőképzőegylet tombólaestélyére 200 ft ajándékot küldött. **A király** jan. 4-én kihallgatást ad. **Jókai** mostanában peteg volt. **Az irói és müvészi estély** szerdán fényesen sikerült; a vigalom éjfélig tartott. **A munkásvezetők** ellen a hatóság szigoruan akar fellépni, a czipészek pénztára már le is foglaltatott. **Az államvaspályától** gazdálkodási szempontból 40 munkás bocsáttatott el. **Galambposták** rendeztetnek be a nagyobb helyőrségi városokban **Uj Spritisztaegylet** van alakulóban. **Egy uri nő** R. kapitányhoz ennek távollétében bement s attól 400 ftot ellopott. **Két fogoly** a budapesti törvényszék fogházából megszökött. **Odry** a nemzeti színháznál felmondta a szerződést. **Karlovszky** Gusztáv miniszteri volt hivatalnok csalásért s váltóhamisitásért négy évi sulyos börtönre itéltetett.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

Nyiregyháza, uj év.

Tásadalmi életünk a közelebbi ünnepek miatt meglehetős egyhangu, de azért nem mondhatjuk, hogy „minden alszik csendesen."

Ujabban itt egy „tudakozó intézet" felállitása terveztetik. Az ügy élén Mikecz József áll. Működését ez egész Szabolcsmegyére kiterjesztené a terv szerint.

A farsangra több vigalom van készülőben természetesen, hogy mi is jótékony czélra mulatunk leginkább, a mint ezt a kor szelleme hozza magával. A ref. egyház is tart egy vigalmat temploma javára.

Nevezetes inditvány merült fel közelebbről a ref. egyház gyülésén; az, hogy a lelkészi és tanitói fizetésre nézve alkottassék oly alap, melynek kamataiból az illetők tiszteletdija kiteljék. Sajnos, hogy az életre való inditvány megbukott.

Óhajtandó volna, hogy ez eszme másutt felkaroltassék!

r. l.

Nagy-Károly, jan. 1.

Csak röviden jelezhetem a közelebbi eseményeket.

Férfias szilárdságáról és pártatlanságáról ismeretes, igazságszerető törvényszékünknél is változást okozott az uj év. — Ugyanis Sóváry az ügyes és szilárd lelkületü vizsgálóbiró megvált azon pályától, melyen annyi babért szerzett, és uj évtől kezdve, mint ügyvéd fog tovább müködni.

Az ünnepek alatt temették el Mike Györgyöt, a hires „dézsi népfölkelés és nemzetőrsereg egyik volt legelevenebb tagját."

Az ünnepek alatt történt az is, hogy Z. J. kocsisa, a „Szarvas vendéglőnek" neki való helyiségében ittasságában garázdálkodván: a kocsmáros rendőrségért futott. El is érkezett annak egyik képviselője, Merc, egy szuronyos emberrel, de a kocsis megfutamitotta őket. Erre az egész rendőri hadtestet vezette elő Péterfi Farkas, a kocsis azonban késre kapva, ismét ellenszegült, mire az egész rendőrség serény iparkodással kereste a kijárást és futott. Utójára is a honvédségnek kellett a rendőri teendőt elvégezni.

r. l.

— *Vidéki hirek.* **Szarvason** nőegylet alakult, s pár heti fenállása óta 1000 ft. alaptőkét szerzett. Az alaptőke gyarapitására e hó közepén bál rendeztetik. **Pozsonyban** esküdtszéki tárgyalás tartatott, vádló Schwarcz Rudolf vádlott Ungerleider Adolf; vádlott egyhangulag elmarasztaltatott. **Csenger-Bagoson** Szilágyi Imre mostoha apját, midőn ez aludt, megölte, a királyi tábla az ifjut 5 évre itélte. **B.-Ujfaluban** tüzoltóegylet alakult; főhadparancsnok: Medzibraszky Miksa, alparancsnok Habókai József, pénztárnok Vass Jenő. **A nagyváradi** polgári kör ellen egyik ottani lap sok panaszt emel a tagok rendetlensége miatt.

A magy. prot. egyetem.

Debreczen, jan. 1.

Debreczen, mint egy magyar prot. egyetem székhelye mellett megdönthetlen s megczáfolhatlan érvek harczolnak. Először is a magyar protestáns egyetemet oly légkörbe kell helyezni, melynek minden paránya magyar és csaknem kizárólag protestans. A tiszta, tősgyökeres magyar protestans szellem, mely itt uralkodik, a receptio és assimilatio örök törvényei szerint még a netán eltérő nézetüekre is kiegyenlitőleg hatna s azokat öntudatlanul is a a helyes felfogásra vezérelné. Helyesen mondja

---

„DEBRECZEN" tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Maria Zsófiától.

MÁSODIK KÖTET.

XV. FEJEZET.

(Folytatás.)

A magyarázatot Lisbeth szó nélkül végig hallgatá, kevés hallgatás után azonban ismét igy kezde beszélni:

— De hát bácsikám! tulajdonképen miért is van az Annánál, és miért nem te nálad? hiszen te vagy a mi gyámatyánk!

— Oka igen egyszerü, először is azért van Annánál, mert azt hiszem, hogy nálam sem volna jobb helyen, és másodszor azért, mert nagyanyátok azt kivánta, hogy mihelyt Anna konfirmálva lesz, örökségének gondviselése bizassék rá. Igaz, hogy csak huszonötéves korában válik sajátjává, igy mondá nagyanyátok, de az semmit sem tesz, sőt reá nézve hasznos is lehet, amennyiben előtte még több becscsel fog birni, mivel valószinüleg nehezebben fog ugy tőle megválni.

Ezen egész beszédet bámulva hallgatá Éliás, különösen azért, mivel Lisbeth sehogy sem akarta azt félben hagyni, végre nem győzte tovább a hallgatást, és igy szólott:

— Már ez mégis rettenetes, hogy te ezen régi ékszerek iránt oly nagy érdekeltséget tanusitasz. Azt hiszem, távolról sem érdemes ilyen sok beszédre.

— Láttad-e már valamikor? — kérdezé Lisbeth.

— Nem, én soha sem láttam. Ha az Annáé volna, ugy talán jobban érdekeltem volna érte magamat, de igy nem is kivánom látni.

— Valóban rendkivül szép, — mondá Johanna, épen midőn Anna visszatért.

Éliás eleibe ment, és tréfáson kérdezé:

— Jól elzártad e most már kincsedet?

Majd azt vevén észre, hogy Anna nagyon ingerült, körülölelé és igy folytatá beszédét:

— Ugyan kedves kis báránykám, mondd meg csak nekem, hogy mi bajod van? hiszen te ugy meg vagy ijjedve, mintha a tolvajok ékszereidet már el is lopták volna?

— Kedves Anna! légy olyan jó és hozd le ékszereidet, mutasd meg azokat Éliásnak! — szólalt föl Lisbeth.

— Igen, igen, mutasd meg, — sürgeté Johanna — valóban gyönyörüség azokat látni.

— Nem, én nem akarom lehozni, — válaszolá röviden Anna, miközben Éliásra támaszkodott, mert oly halvány volt, mint akit az ájulás környékez.

— De hát miért nem! kérdezé a törvényszéki elnök, aki igen megütközött az Anna hangejtésén, majd midőn figyelmesebben rá tekintett, nem győzött eléggé bámulni annak halálhalványsága miatt.

Anna nagybátyjához ment, megölelé annak nyakát és susogva mondá: Kedves nagybátyám! ugye nem kell lehoznom? e kérdés nagyon félénk hangejtéssel volt mondva. A törvényszéki elnök rögtön gyanakodni kezdett, és azt gondolá, hogy az ékszerekkel valaminek kellett történni. amit Lisbeth minden képen föl akar fedezni; vagy talán már el is lopták? Majd megfogá Anna fejecskéjét, és erősen szemei közé nézett, mire határozottan igy szólott „Menj és hozd le a szekrényket!"

Anna meg sem mozdult helyéből. Éliás nyugtalanul tekintett rá, mivel most már ajkai is elhalványultak. A viruló, vidám és mosolygó Anna, egyszerre a félelem és kétségbeesés jelképe lett. Mindenki azt hitte, hogy azért ijedt meg ennyire, mert az ékszereket bizonyosan ellopták. . . . Kedves kicsikém, talán valami szerencsétlenség történt leendő ékszereiddel!

— Menj és azonnal hozd le az ékszeres szekrénykét! szólt szigoruan a törvényszéki elnök.

Anna távozott.

A szó teljes értelmében gyötrelmes csend állott be, és mindenki Anna visszatértére várt. Éliás igen nyugtalanul járt föl s alá a szobában Johanna pedig bosszusan tekinte Lisbethre.

Midőn vegre Anna visszatért, alig lehetett rá ösmerni. A szekrénykét kezeibe tartotta, és átadá azt annak kulcsával együtt; ugyanakkor nagybátyjának lábaihoz borult, megölelé annak térdeit és keservesen kezdett zokogni. A törvényszéki elnök fölnyitá a szekrénykét; majd elámult, midőn azt üresen találta.

— Mi ez?! hol vannak az ékszerek? majd megfogá Anna karját és fölemelé — hová tetted ékszereidet?

— Zálogba adtam!

Nehány perczre mindenki elnémult és csak Annára nézett; Éliás épen oly halavány lett, mint Anna volt.

— Kinek, és mi czélból tetted azokat zálogba? — kérdezé szigoru hangejtéssel az elnök.

Anna ismét lábaihoz borult és azokat megölelvén halkan igy felelt:

— Ne is kérdezd, soha se fogom megmondani, soha, de soha se fogom fölfedezni.

— Szerencsétlen, tudod-e, hogy az ékszerek nem a tieid, és hogy e szerint tolvajlást követtél el, mert reád bizott vagyont idegenitettél el?

— Igen jól tudom, de másként nem tehettem. Nem adtam el, csak zálogba tevém, és egykor ki fogom váltani.

— És ugyan honnan, miből? — kérdezé most a szigoru biró.

Ezen szavaknak messzeható értelme volt. Anna elértette és arczát elfedé. Hiszen jól tudta ő, hogy nagybátyja jósága nélkül semmije sem lesz, és a fölvetett kérdés elég érthetően tudatta vele, hogy tőle semmit se remélhet.

Ugyanazon perczben, midőn már a fájdalom miatt majd összeroskadt, és azt hitte, hogy mások előtti becsületét elvesztette, valaki megfogá őt, majd megölelé és szelid, szerelemteljes hangon igy szólt:

— Kedves Annám, állj föl, én tudom, hogy te semmi olyast el nem követhettél, a miért magadat szégyenlened kellene.

A vigasztaló hang, valamint a segélyére nyujtott kéz, az Éliásé volt. Ha Johanna és Karolina néniék, és a leányok magunkra hagynak, azt hiszem, megfogod a nagybácsinak mondani, miért tetted zálogba ékszereidet. Remélem, hogy kettőnkhöz lesz annyi bizalmad, hiszen tudod, hogy mi mennyire szeretünk.

A nevezettek elhagyják a termet, csak Lisbeth maradt még hátra, aki épen oly halvány volt, mint Anna.

— Most már magunk vagyunk, — mondá az elnök.

(Folyt. következik.)

erre a „Magyar tanügy": Hazánk azon nagy területének, mely tiszántuli résznek neveztetik, de a mely több irányban vallási és faji attractiójánál fogva tulterjeszkedik a Tisza vonalán, hol a magyarság kompact nagy tömegekben lakik, az a magyarság, melynek ősereje oly nagy s eddig még oly kiaknázhatlan, mint a talajé, melyen lakik, — ama terület népességének kétségtelenül hatalmas ébresztőjévé válnék a Debreczenben felállitandó s jól felszerelt tudományegyetem s a magyar nemzeti kulturának s azzal együtt a magyar szellemnek és nyelvnek nyitna százfelé elágazó, termékenységet árasztó csatornát a más ajku honlakosok közé is." Ugyancsak ide vonatkozik az „Athenaeum" 1874-dik évi 44. számában lelkesen megirt czikk is, mely reflektálva a Zágrábban megnyilt, magyarellenes s pánszláv irányu horvát egyetemre, azt mondja, hogy mi is vessünk számot magunkkal, erőnkkel és eddig követett nemzetiségi politikánkkal. A pánszlávizmus ma époly kihivólag emeli fejét, mint azon időkben, midőn Széchenyi hires akadémiai beszéde és Wesselényi „Szózata" a kultura és tudomány mivelése s nemzetiesitése körül jelölték ki a tért, hol a pánszlávizmusnak a számok többségére és nyers erőszakra apelláló törekvéseit ellensulyozhatjuk. A református egyház, egy egyetem felállitásával nem felekezeti, hanem nemzeti dolgot mivel. Ezen egyetem a magyar fajnak és nemzetiségnek bizonyára egyik leghatalmasabb palladiuma leendene. Mert a protestántizmus nemzeti hivatása még minálunk le nem járt, neki éber és lankadatlan munkára, nemzeti hivatása betöltésére kell sarkalni a magyar faj zömét, mivelni, nem pedig parlagon hagyni a rábizott talentumokat, s az idők kozmopolitikus és anyagias áramlatai ellenében ápolni az önzetlen lelkesedést. Az állami egyetemek mellett még nagy nemzeti hivatása van a magyar faj zöméből, a magyar egyháznak nevezett „kálvinista" egyház által alapitott egyetemnek. Igy azt a hivatást, melyet nemzetiségünk megőrzése körül hajdan fegyverrel kezében töltött be, ma a változott időkhöz mérten a tudomány és nemzeti kultura terén fogja betölthetni. Az illyr egyetem felett demonstráló szlávok örömujjongására e harmadik, per eminentiam magyar egyetem megnyitása volna a legjobb felelet.

Tegyük még mindehez, hogy a debreczeni magyar prot. egyetem a közjogi tudományosság terén is kétségkivül a tiszta szabadelvüségnek, a valódi parlamentáris alkotmányosságnak, az országos függetlenség és önállóságnak rendithetlen terjesztője leend. Ez irány, az általa hirdetett szabad eszmék lassankint a nép rétegeiben is oly messzeható gyürüzetet fognak vetni, mely még országos nagy fontosságu kérdésekben is a közvéleményt üdvösen átalakithatja.

Ki tagadhatná, hogy a politikailag széttépett németek első sorban nem az egyetemek és pedig kiválóan a prot. egyetemeknek köszönhetik azon szellemet, mely őket a nemzeti egység eszméjére s ez által áthatva, a leghatalmasabb szárazföldi hatalommal szemben, eldöntő győzelemre vezérelte? Avagy volna-e képes a német birodalom kanczellárja, minden lángesze mellett is, — még mindig tetemes számu katholikus által lakott birodalomban a hatalmas ultramontanizmus ellen sikerrel küzdeni, ha a tért, a talajt erre a prot. egyetemek s ezek után az alsóbb tanintézetek is el nem készitették volna? Igen, a nemes katholikusok öntudatlanul is a prot. egyetemek müködése folytán teremtett szellem erkölcsi hatása alatt állanak s bár gondoljuk is, hogy ezen küzdelem szerencsés kimenetelével a protestantizmus is diadalt fog ülni, még sem szegezik magukat az áramlat ellenébe.

Végre még egy döntő ok szól Debreczen mellett, az nevezetesen, hogy itt már nemcsak keszen áll az egyetem befogadására a díszes, nagy uj épület, gazdag könyvtár, muzeum s más felszerelvény; nemcsak itt emelkedik a főiskola közvetlen szomszédságában az országos gazdasági tanintézet és reáliskola, melyeknek tanárai többirányban kisegitőül alkalmaztathatnának: hanem kiváló figyelmet érdemel azon körülmény is, hogy e vagyonos város, ha kincseit ki akarja aknázni, egymaga is képes, a tiszántuli egyházkerülettel vállvetve, egy egyetemet létesiteni.

Azon kérdéshez jutottunk immár, hogy mily pénzalap szükségeltetik ide, s miként teremthető az elő?

Ballagi ur nagyon könnyedén elbánik e kérdéssel. Azt mondja ugyanis, hogy az egyetemhez 2000 forint évi dijazással 25 tanár kell, ami huszonötször véve 50 ezer forint, ez pedig magában egy millió forint tőkét képvisel s hol van még a helyiség, felszerelés stb.

Ezen számitás téves; először, mert tabula rasára van épitve; másodszor, mert a tőkétől 5%-t vett fel, holott ma a debreczeni főiskolának 8%-t is örömest fizetnek.

Szerintünk, egy Debreczenben, tehát oly helyen felállitandó egyetemhez, hol már elégséges épület, számbavehető felszerelvény létezik: 40 tanár és 5 tanitóra lenne szükség. Ehez maga a debreczeni főiskola 4 hittani, 3 jogi és 1 bölcsészeti kész tanszékkel járulhatna. Ezenkivül, amint a legközelebbi egyházkerületi közgyülés elé terjesztett hivatalos iratok s egyházkerületi jegyzőkönyvből tudjuk, az egyetemen alkalmazható lenne a dr. Török és Oszterlam-féle tanszék, meg egy tanitói állás az uj nyelvekre. Végre a legközelebb megnövekedett Szártóry-alapitvány, czélszerü felhasználás és kezelés mellett 4 uj tanszéket is megbirhatna. Ehez a máramaros-szigeti jogakadémia, kétségtelen beolvadását feltételezve, adhatna legalább is két (Buttler és Teleki s Horváth-Palóczi-féle) tanszéket. Ami összesen 16 tanár és 1 tanitói állás.

A tanár évi diját mi is 2000 frtra teszszük. Másként nem várhatjuk azt, hogy a jobb és tehetségesebb elmék e fáradalmas és rögös pályára szenteljék magukat. Különben a tanár, aki a tudományok s közmivelődésnek nemcsak napszámosa, hanem sokszor éji munkása is, — joggal megkivánhatja, hogy legalább anyagi gondoktól mentesen emészsze fel a közügy érdekében erejét. A debreczeni akadémiában jelenleg nem üti ugyan meg az évi dijazás egészen a 2000 forintot; azonban a hiányzó összeg az egyetem megszaporodott hallgatóságának tandijából könnyen fedezve lenne.

A többi 24 tanszék és 4 tanitói állás rendszeresitése lenne tehát a magyar egyetemes prot. egyház feladata. Ez pedig erős egyesülési hajlam mellett könnyen kivihető. Hisz magában a sárospataki főiskolában 10 rendes (4 hittani, 3 jogi és 3 bölcsészeti) tanszék van. De eltekintve az eféle kombináczióktól, a debreczeni meglevő erőkhöz még 50—60 ezer forint évi javadalmazás s ennek megfelelően 6—7%-kal számitva, egy millió forinttal fényes egyetemet lehetne felállitani. És ezen összeget egészen nekünk prootestansoknak kellene előteremtenünk. Az államtól nem szabad évi segélyezést elfogadnunk. Mert aki fizet, az parancsol is. Vagy csak azon esetre gondoljunk, hogy ha az egyetem nem engedelmeskednék mindenben, nem követné a felső intencziókat, az állam egyszer csak valami ürügy alatt megvonná dotáczióját a virágzásnak indult egyetemtől, — mily zavarokat idézhetne az elő. Nem, abba semmi körülmény közt sem nyugodhatnánk bele, hogy az állam támogatását vegyük igénybe. A prot. egyetem elé kitüzött czélt csak ugy érhetjük el egész bizonyossággal, önállóságunkat s függetlenségünket csak akkor óvhatjuk meg teljes mérvben, ha saját lábunkon emelkedünk fel s saját erőnkkel tartjuk fen magunkat. Ebbeli nézetünket azért is kellett különösen érvelnünk, mert az „Egyetértés" 1874. évi 1874. évi 152-ik számában megjelent czikk, mely különben Trefort vallás- és közoktatási miniszter eljárását hatalmasan ostorozza, a prot. jogi fakultások érdekében az állam segélyezését nem tartja visszautasitandónak.

Magunknak kell tehát az egy millió forint alaptőkét megszerezni, de miként?

Külföld.

(b.) **A szabadelvü világnak halotta van.** A spanyol földről jött a gyászhir. A köztársaság meghalt. Távirati hirek szerint Alfonso, Izabella 17 éves fia királylyá kiáltatott. Szeretnénk e hirnek hitelt nem adni. Jól tudjuk, hogy az ármány nagy dolgokat vihet véghez. De erre nem valánk elkészülve. A tisztikar, tüzérség, müszaki csapatok s a lovasság egyrésze állitólag Alfonso mellett áll, de a lovasság nagy része, s a hatalmas gyalogság még mindig a köztársaság eszményképének hódol.

Persze, hogy ezen csendben, és mégis zürzavarban minden szem Serrano felé fordul, s az a kérdés, hogy önmaga számára, vagy a herczeg számára fog-e müködni, hogy Csonvell v. Monk akarna-e lenni? Annyi áll, hogy Cincinnátus szerepére nem bir kellékkel, s különösen neje nem is fogna megelégedni e szereppel. — A legnagyobb szerencsétlenség a spanyol félszigetre nézve az, hogy minden párt iparkodik hadsereget gyüjteni, s e nélkül nem mer mozdulni, s e tekintetben elömozditja czéljukat a pénzvágy, az érdek, hazafiságról szó sem lehet. — Ennek lehet tulajdonitani, hogy a carlisták tábora is rendesen szaporodik, a a pártosok szájából „Isten, király és haza" hangzik ugyan, de az elhatározást mindig a pénzkérdés érleli meg.

— **Németország.** Az Arminperhez némi utójátékot szolgáltatott a muszka czárnak sajátkezüleg irt levele Vilmos császárhoz, háláját fejezvén ki neki és Bismarknak azért, hogy a békepolitikát s Németországnak barátságos hangulatát Oroszország iránt fenn kivánják tartani, mint az Arminper alkalmával felolvasott okmányokból kitüntek.

(—) **Ausztria.** A közlekedés több oldalról fenakadt a nagy mérvü havazás következtében. A Rudolf koronaherczegvaspálya is beszünteté a közlekedést. A bécsi Istvántemplom 5 év alatt javittatik ki, 342,000 frtba kerül. A chemetkutját, melyet a közkiállitásról sokan ismernek, a török kormány Bécsnek ajándékozá.

Szinházi szemle.

** Ó év utósó napján adatott a „**Párisi élet**" operette 3 felvonásban, irta Meilhac és Halevy. Zenéje Offenbachtól.

E darabot ép ugy, mint a müködők játékát eléggé ismeri közönségünk. Nem hagyhatjuk azonban felemlités nélkül, hogy e darab még ily frivolitással szinre nem került. A nőnek soha nem szabad magáról megfeledkezni azon hiszemben, hogy szinpadon és pláne a „Párisi életben" minden szabad. A női közönség nagy részétől hallottak emliteni, hogy e darabtól máskor távol tartandja magát. Az illető megnevezésétől őrizkedünk, mivel tudtunkkal ez az első eset, amidőn ily frivolitással játszott. De ha még egy ily eset fog előjönni, akkor megnevezendjük őt; azonban hiszszük, hogy erre többé nem lesz alkalom, legalább e kedvelt müvésznőről ilyesek elkövetését nem gondoljuk, s nem reméljük. Ha ő mindig az ő kedves, szokott modorát nem hagyja el, legyen meggyőződve, hogy mindig követni fogja őt a közönség általános tetszése.

Az uj évi szinidényt Jókai Mór szép nyelvezetü drámája „**Dalma, az avarok utósó Chagánja**" nyitotta meg.

Az élvezetes előadást szép számu közönség nézte végig, s hajlandók vagyunk hinni, hogy ezt nem csupán az ünnep, de a jó drámák iránti szeretet és müélvvágy idézte elő.

A czimszerep vivőjét Lukácsinét méltó elismerés illeti. Szerepét helyesen fogta fel, szabatosan és szépen szavalt. Mándoki (Elemér) szerepében a kellő mérsékletet megtartotta. Szavalatával mindenki meg volt elégedve. Rónai Mari (Halila) nemcsak kemény szivü atyját, de a közönséget is meginditá. Zöldy (Disabul) a közönség tetszése között játszotta le szerepét. Helyes alakitás, kitünő kivitel — ez jellemzi őt minden szerepében. Takács (Kublaj Emir) a cselszövő teljes képét adá. Horváth (Oldomur) sok oldaluságát bizonyitotta be. A követek nagyon is nevetségesen adták szerepüket.

Mielőtt szemlénket bevégeznők, felemlitjük, hogy a zenekar egy izben magyar darabot játszott, amiért tapsokat kapott. Fájdalom, hogy zenekarunkat ily dologért, amely sok helyen mindennapi, meg kell dicsérnünk. — Ily zenedarabokat szeretnénk mindennap hallani.

UJDONSÁGOK.

*** Előfizetőinket tisztelettel kérjük, hogy a folyó évi előfizetési dijakat sziveskedjenek legközelebb beküldeni, hogy annak idején a lap küldésében fenakadás ne történjék.**

* **A korcsolyázó-egylet** helyiségén az idény ünnepélyes megnyitása — a mennyiben az időjárás akadályul nem fog szolgálni — holnap, vasárnap délután Olah J. zenekara mellett leend. Azon egyleti tagok, kik tagsági jegyeiket eddigelé ki nem váltották, fölkéretnek, hogy azokat egyleti pénztárnok Jermy Kálmán urtól kiváltani sziveskedjenek. A tagsági jegy ára az alapszabályok értelmében 4 ft, a régi tagok részére is mult évi deczember 15-től fogva.

* **A debreczeni kereskedő-testület** tagjai, a fáradhatatlan tevékenységü elnökük Szepessy Antal ur iránti tiszteletnek és elismerésnek kifejezést adni óhajtván, ez év első napján délelötti 11 órakor küldöttségileg tisztelegtek nála, és ez alkalommal átnyujtottak egy díszes albumot, a testület összes tagjainak néválairásával. — Az album Posner Károly Lajos jó hirben álló budapesti díszárugyárából került ki, és nehéz veres, fehér és zöld selyembe van kötve, belől következő felirattal: „Szepessy Antal urnak, mint a debreczeni keseskedő-testület elnökének, a testület ügyei vezetése körül tanusitott fáradhatatlan tevékenységének elismeréseül, ajánlják a testület tagjai." Következik a 114 bekebelezett testületi tag aláirása. — A küldöttség tagjai Geréby Fülöp, Rott Lajos és ifj. Kardos László azután a testület közszeretetben álló alelnökénél Sesztina Lajos urnál is tisztelegtek. E kitüntetés a társadalmi s közmivelődési téren szerzett polgári érdemek elismerése, melyhez mi is örömmel csatoljuk helyeslő véleményünket.

* **Református egyházunkban** az elmult 1874. évben: 1. Születtek összesen 1433-an, ezek közt fiu 733, nő 700. 2. Meghaltak összesen 1203-an, ezek közt fiu 673, nő 530. Tehát a szaporodás ez évben 230. 3. Házasságra lépett 345 pár.

* **A helybeli róm. kath. hitközségben** a születéseket, halálozásokat sat. illetőleg előfordult következő állaprajzi kimutatással szolgálhatunk az elmult 1874. évről. Született ugyanis összesen: 228 gyermek, köztök 127 fiu és 101 leánygyermek; törvénytelen születésü volt: 27. — Meghalt: 210 és igy a szaporodás: 18. — Házasság köttetett: 43 pár által.

* **Dicséretes ujévi ajándék.** A helybeli cs. kir. 74-dik huszár ezredbeli főhadnagy Schönfeld János a keze alatti századból nála ujév alkalmából tisztelgő legénységet azon dicséretre méltó ujévi ajándékkal örvendezteté meg, hogy 34 ember számára a tegnapi előadásra szinházi belépti jegyeket váltott, s buzdító szavak kiséretében bocsátá el azokat a szinházba nemesen mulatni és tanulni, mely alkalomra a tegnapi hazafias darab épen beillett.

* **A prot. egyetemről** az „Egyetértés" érdekes czikket közöl. Czikkiró szerint a bölcsészeti karba 24 rendes tanár, 5 tanitó kellene, nevezetesen a bölcsészeti szakra 2 (a jogi kar adja az észjogra a 3-ikat): történelem és földrajzra 5, még pedig az egyetemes történelemre 1, a magyar történelemre 1, az egyetemes és összehasonlitó földrajzra 1 és az oklevél, czimertan, érem, régészet s mütörténelemre 2; a philologiára 6, még pedig a magyar nyelv és irodalomra 1, a római és hellen classicai tanra 2, a németnyelvészet és irodalomra 1, a keleti nyelvek és irodalomra 1, az összehasonlitó nyelvészetre 1; mennyiségtanra (erömütannal) 2; természettudományokra 7, még pedig a kisérleti természetrajzra 1, felsőbb természettanra 1. állat- és összehasonlitó boncztanra 1, vegytanra, ásványtanra 1, növénytanra 1, végre az alkalmazott vegytanra, ki a törvényszéki, orvos és vegytant is előadná 1; a tanárképezdében a felsőbb neveléstan és a gymn. tudományok módszertanára 2 tanár; ujabb nyelvekre pedig 3, a gyorsirászatra 1 s a rajzra 1 tanitó. A hittani kar 6, esetleg, ha t. i. az ágostai hitvallásuak is egyesülnének, a dogmatikai különbségek végett 8; a jogi kar végül 8 rendes tanárt, vagyis az egész egyetem 40 rendes tanárt és 5 tanitót nyerne.

* **Nyugta.** 10, azaz tiz forintról o. értékben, mely összeget a „Debreczen" szerkesztőségétől, mint t. Bodó Sámuelné a nőegylet árvaháza részére letett adományát a mai napon kezemhez vettem, s ezennel elösmerem. Debreczen, 1875. január 2-án. — Gr. Bethlen-Mikó Róza, elnök.

* **Nyugtatvány.** Tiz ftról, mely összeget Bodó Sámuelné nemes lelkü urhölgy, a kolera által sujtott árvák segélyezésére a „Debreczen" tek. szerkesztősége utján hozzám juttatott, és a melyet további intézkedésig a városi házipénztárba kisletéti napló 4508. száma alá letéteményeztem. Debreczenben, 1875. jan. 2. Poroszlay László városi tanácsnok.

* **A polgári körben** holnap, vasárnap délután öt órakor Nagy Pál főiskolai tanár előadást fog tartani a métermértékekről, mire felhivjuk az érdeklettek figyelmét.

* **Dr. Zelizy Dánielné** temetése tegnap igen szép részvét közt ment végbe, a megboldogult felett a nagy-templomban K. Tóth Mihály lelkészünk mondott megható beszédet. — Legyen könnyü a föld a korán elhunyt derék nő porai felett! — Áldás legyen emlékezetén!

* **Az ujonczozás** Debreczenben folyó évi márczius 8-ikán kezdődik; a sorshuzás, a mint jelzők, e hó 10-én lesz a városházánál.

* **A szinház köréből.** Szinpadunkon közelebb Láng Berta k. ... fog vendégszerepelni; kedden lép fel „Troubadour"-ban; Mándokiné szerepét énekli. — Horváthné beteg. Dózsa is gyengélkedik.

* **Gyülések.** A szinügyleti választmány ma délután gyülést tartott. A tanitói egylet holnap közgyülést tart. A nyomdászegylet szintén holnap tartja tisztujitó gyülését.

* **A ref. egyház** elhatározá, hogy 1827-től azok neveit, a kik az egyház részére urvacsoraosztás alkalmával bort és kenyeret adományoztak, nyilvánosságra fogja hozni.

* **A részv. nyomdában** megjelenő nyiregyházai „Szabolcs" czimü jól szerkesztett lap kiadói jogát Illincz Gyula derék könyvárus vette át.

* **Özvegyen maradt menyasszony.** A péterfiai külvároson tegnapelőtt este egy uj pár ülte lakodalmát, mely éjfél körül a bormámortól feldühödt vőlegény garázdálkodásai által zavartatott meg, ki az általa egybehivott vendégeket rakásra akarta ölni, kik azt sehogy sem lévén hajlandók egykönnyen a különös vőlegénynek megengedni, — kénytelenek voltak a közelben lakó utczabiztost segitségre hivni, s kérték, hogy a gyilkos szándéku embert kisértesse fel, mely kivánságot a biztos, átlátván a folyvást dühöngő és csak nagy erővel visszatartható vőlegény ott hagyásának veszélyes voltát, — teljesitett is: azonban a vendégek a menyasszony kérelmétől meghatva, a fogva elvitetett vőlegény után siettek s rávették a biztost foglyának elbocsátására, kezességet vállalván érette, de ez alig hogy visszatért, ismételte előbbi garázdaságait, ugy hogy ujra igénybe kellett venni a biztos közbelépését, és most már csakugyan megengedni a vőlegény bekisértetését, ki a menyegzői éjszakát a börtön sötét falai között kénytelenittetett eltölteni, ily korán kimutatott rosz magaviseleténél fogva pedig a megvigasztalhatlanságig megszomoritá elhagyott menyasszonyát.

* **Gázfogyasztóknak.** Holnap, mint e hó első vasárnapján hatósági gázvizsgálat tartatik, minélfogva kéretnek a gázfogyasztók, hogy gázóráikat délután 2 órától ½ 4-ig sziveskedjenek zárva tartani.

* **Pisztolylövéssel** nagy sérülést kapott arczában tegnap este 6 óra tájban egy K. I. nevü polgár, még pedig anélkül, hogy megtudhatta volna, honnan jő rá e csapás. A merénylet a rendőrségnek bejelentetett. Valóban különös, hogy már a városban sincs az ember orvmegtámadások ellen biztositva.

* **Telegdi fürdője** vasárnap jan. 3-án délután 2 órától kezdve csütörtökön reggelig zárva lesz.

* **„Kornéliá"-nak** a budapesti nemzeti szinpadon adatása ujra megengedtetett. A betiltás nem a belügyminisztertől, hanem Ribáry miniszteri tanácsostól eredt; kinek intézkedése tehát most a miniszter által helytelenittetett. Vajon nem a miniszteri tanácsosnak volt-e igaza?

* **Egy magyar üzlet** feliratiból. Stearin-Kerzen, Milly-Kerzen, frisches Caviar, Schweizer Kaffee, Sultán Feigen, stb. Mindez kapható a Széchenyiutcza szegletén levő füszerkereskedésben. (Beküldetett.)

* **A debreczeni ref. egyház** pénztárába 1874. évben következő kegyes hagyományok és ajándékok fizettettek be: néh. Kota Ferencz hagyománya a tőkepénztárnak 900 ft, az ispotály részére 100 ft, a tanitói gyámintézet részére 100 ft. Néh. Kovács Ferencz hagyománya az egyház közszükségeire 40 ft, az egyház árvái részére 10 ft, az ispotálybeli szegények részére 5 ft. Özv. Varga Sámuelné Récsei Mária hagyománya az egyház részére 10 ft. A debreczeni második temetkezési társulat fenmaradt vagyonának fele a tőkepénztár részére pénzül 53 ft 30 kr, és egy 40 ftos váltó. (Vége köv.)

Debreczeni szinház.

IV. bérlet 16. szám.

Vasárnap, jan. 3-án 1875.

adatik:

Csokonai szerelme.

Eredeti szinmü dalokkal 3 szakaszban irta Szigligeti.

(Rendező: Együd.)

Hétfőn bérletfolyamban először adatik:

AZ UTOLSO LENGYEL KÖVET BUDÁN.

Eredeti udvari vigjáték 4 felv. Irta Észak Károly.

— **Bécsi tőzsde** jan. 2. (Távirati tudósitás.) Ezüst 106.35, cs. arany 5.28—; Napoleonarany 8.91½.

Szerkesztői üzenetek.

Az uj év alkalmából ... dalról tisztelgett meg üdvözletők becses megemlékezésökert üdvözletünket. — K. P S.-Patak gyon köszönjük, Kérjük. — M. B. levelet irunk. — L. S. Kassa. molunk igéretére.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos:

SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Bizonyitvány.

A debreczeni első ipartársulati bank részéről a választmánynak ez évi augusztus 16-án hozott határozatához képest: ezennel igazoltatik, hogy Tömösváry István ur, mint intézetünknek 1873. évi február 2-kától 1874. julius 31-ig müködö igazgatója, igazgatói állását kellő sikerrel és szorgalommal betöltötte, — s ugy a választmány, mint igazgatóság méltó elismerését kiérdemelte; mig nem igazgatói állásáról önként visszalépvén: itteni müködése alatt fedhetlen becsületességet, kellő szakértelmet, s fáradhatlan szorgalmat tanusitott.

Miről részére jelen bizonyitvány ezennel kiadatik.

Kelt Debreczen 1874. deczember hó 31 napján.

Debreczeni első ipartársulati bank igazgatósága.

Telegdi László, elnök, Hollóssy Lajos, h. igazg.

HIRDETÉSEK.

Debreczeni épitkezési
asztalos-egylet
ajánlkozik a szakmájához tartozó minden munka, u. m.
templomi, iskolai berendezések, irodai, gyógyszertári, kereskedelmi felszerelések, fényezett és festett szobai butorzatok, különösen az épitkezéshez tartozó bármely tárgyak
gyors, szilárd és jutányos árak melletti elkészitésére.
Üzlethelyiség: Debreczenben, vargautcza 2247. szám alatt.
665 3—10

229. ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek.
(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)
Ingyen zsákkal.

		frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü		15	60
B. „ 50 ℔-os zacskóval		15	80
„ Ugyanaz apró szemü		15	60
„ 50 ℔-os zacskóval		15	80
C. Dara középszerü		14	80
„ 50 ℔-os zacskóval		15	—
0. Királyliszt		15	20
1. Lángliszt		14	80
2. Montliszt		13	80
3. Zsemlyeliszt különös		13	—
4. „		12	60
5. Fehér kenyérliszt I. rendü		11	—
6. Ugyanaz II. rendü		9	60
7. Barna kenyérliszt I. rendü		8	—
8. Barna „ II. „		6	40
9. Lábliszt I. rendü		5	40
10 Lábliszt II. „		4	40
11 Finomkorpa	zsákkal	3	20
„ „	zsák nélkül	2	80
12 Durvakorpa	zsákkal	2	80
„ „	zsáknélkül	2	40
„ Rozsliszt I. rendü		—	—
Rozsliszt II. rendü		—	—
„ „ III. „		—	—
„ „ IV. „		—	—
Rozskorpa	zsákkal	—	—
„	zsáknélkül	—	—
00 Árpakása		20	—
0. Árpakása		18	—
1. Árpakása		14	—
2. Árpakása		12	—
3. Árpakása		11	—
5. Árpadara		14	—
6. Árpaliszt		—	—

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto	150 font
9. 10. 11.	125 „
12	100 „
K. L. és R. I.—III. számig	150 „
R. IV. V.	100 „
A. K. 00—5 számig	100 „
Árpaliszt	125 „

Debreczen, 1874. nov. 16.

Debreczen, 1875 nyom. a ... könyvnyomdájában.